خراسان رضوی

صفحه آخر

شنبه
۲۴ مهر ۱۳۹۵
۱۳ محرم ۱۴۳۸
۸ صفحه/شماره ۳۴۰۵

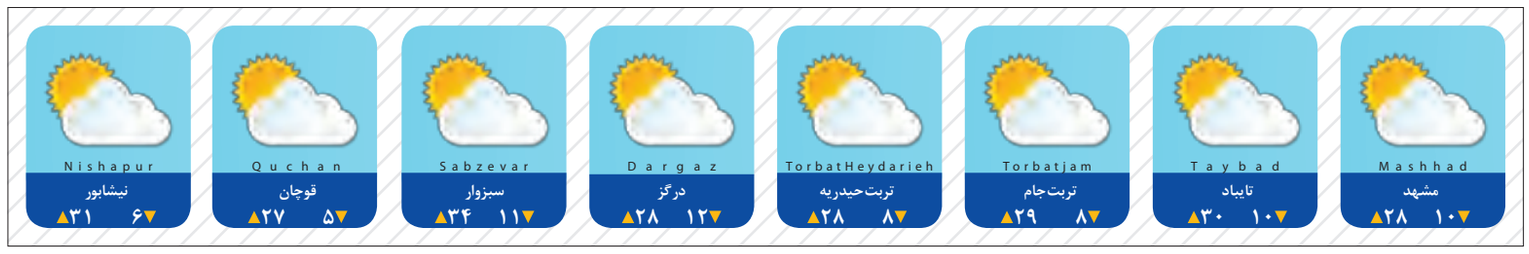

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیر مسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

امام باقر(ع)

همانا معرفت و کمال دین مسلمان، در گرورها کردن سخنان و حرف هایی است که به حال او و دیگران سودی ندارد و از ریا و خودنمایی دوری جستن، در برابر مشکلات زندگی بردبار و شکیبا بودن و دارای اخلاق پسندیده و نیک سیرت بودن است.

تحف العقول، ص ۲۰۲

شاعران خراسانی

علیرضا بدیع

خراسان به روایت خراسان

۲۴ مهر سال ۱۳۲۹

موتور چاه جمجمه کارگر را متلاشی کرد

۶۶ سال پیش در چنین روزی، «خراسان» نوشت:
کاشمر؛ خبرنگار خراسان – چند روز قبل، موقعی که موتور آب چاه عمیق فیض آباد مشغول کار بوده، دامن پالتوی آقای مستقیمی، کارگر موتور مزبور، به موتور گیر کرده، قوه موتور او را به زمین زده، سرش چندین مرتبه به موتور و زمین خورده و در نتیجه، جمجمه نامبرده متلاشی شده است. اطرافیان متوجه می شوند و او را سریعاً به بهداری می برند، اما معالجات سودمند نبود و نامبرده بعد از ۲۴ ساعت فوت نموده است. موضوع تحت بررسی است.

حمال اثاثیه را سرقت کرد

مشهد؛ خبرنگار خراسان – عیال فردی به نام حسن، مقداری از اثاثیه اش را برای تغییر مکان به بار بر می دهد، در بین راه، مشارالیها حمال مزبور را گم کرده و بار بر و اثاثیه که قیمتش ۷۰۰۰ ریال بوده است، ناپدید می شود. حسن آقا بعد از این که کتک مفصلی به عیالش می زند، به کلانتری ۳ می رود و مراتب را اطلاع می دهد. موضوع از طرف دایره مربوطه تحت تعقیب و رسیدگی است تا شاید اموال ربوده شده، پیدا شود.

بچه در سخوان های قدیم را پیدا کنیم

تصویری که مشاهده می کنید، چهار نفر از شاگردان ممتاز دبیرستان های مشهد در سال ۱۳۲۸ هـ.ش را نشان می دهد که آگهی آن در ۲۰ آبان ماه همان سال، در روزنامه خراسان به چاپ رسیده است. اگر از این شاگردان در سخوان اطلاعی دارید، با ما در میان بگذارید.

مشهد # Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

رضا قوچان نژاد (گوچی) که این روزها در ایران به سر می برد، صفحه اینستاگرامش را با این عکس از شله‌زرد‌های نذری به‌روز کرد.

رضا کیانیان در ادامه پست‌های خود برای فرهنگ‌سازی در زمینه کاهش مصرف مایه حیات، از آب پنهانی نوشت که در روند تولید محصولات مختلف، صرف می‌شود و هشدار داد: «دفعه بعد که یک کیلو سیب‌زمینی خریدید، حواستان باشد در مصرفش دقت کنید، برای تولید آن یک کیلو، ۱۱۱ لیتر آب از آب ایران کم شده است و آن ۱۱۱ لیتر به سختی جایگزین می‌شود!»

یکی از نکات جالب مراسم عزاداری ایام محرم امسال مشهد، حضور خارجی‌ها بود. از ادینیو بازیکن خارجی تراکتور سازی تبریز بگیرید تا گردشگران اروپایی و بعضا دانشجویان کشورهای مسلمان.

رضا عطاران هم فیلم کوتاهی در صفحه شخصی خود به اشتراک گذاشت و در آن از اکران فیلم در اکولا در لندن خبر داد و گفت که به همراه جمعی از عوامل سازنده این اثر، در مراسم آغاز اکران این فیلم حضور خواهد یافت.

حرف تو حرف

قمری

گپ و گفتی با سنگنورد نیشابوری که اخیرا رکورد ماده سرعت این ورزش را در آسیا به نام خود کرده است؛

جنگ با «جاذبه»

حرف را از عمر ۱۷ ساله رشته سنگنوردی در نیشابور آغاز می کند. تاکید دارد که جغرافیای هر منطقه، از مردمانش، قهرمانان رشته خاصی را می سازد. با همین باور است که می گوید: خاک نیشابور نخبه‌پرور است. ادبا و هنرمندان زیادی از این دیار قد کشیدند و نامشان بلندآوازه شد. در همین محیط، ورزشکاران موفقی نیز فرصت پیدا کردند تا مهارت خود را به رُخ بکشند. امکانات که باشد، استعدادهای نهفته زیادی سر بلند خواهند کرد.

«احسان اسرار» ۱۷ سال دارد و با همین سن اندک، ماه گذشته موفق شد تا رکورد ماده سرعت رشته سنگنوردی را در آسیا به نام خود ثبت کند. با این جوان موفق ورزشکار از بستری سخن گفتیم که او را به اینجا رسانده است.

او بر ایمان تعریف می کند چهار سالی می شود که در ماده سرعت رشته سنگنوردی به تمرین مشغول است و دو سال از این مدت را به صورت حرفه‌ای تمرین کرده و حتی در این مدت به عضویت تیم ملی سنگنوردی رده سنی جوانان ۱۶ تا ۱۷ سال درآمده است. او که به تازگی وارد تیم ملی جوانان رده سنی ۱۸ سال شده، در همین گام اول، عنوان اولی آسیا را کسب کرده است؛ «راستش را بخواهید شهر ما استعدادهای خوبی دارد. فکر می کنم این موضوع در مورد بسیاری از شهرستان ها صدق کند اما خب باید امکانات و حمایتی باشد تا آن ها بتوانند خودی نشان بدهند. من وقتی این ورزش را شروع کردم، تصوری از سکوهای جهانی نداشتم اما پشتکار که باشد، مدام رو به جلو حرکت می کنی.»

جنگ با «جاذبه»

احسان اسرار مهم‌ترین ویژگی یک ورزشکار حرفه ای را در سنگنوردی، برخورداری از قدرت بدنی بالا می داند و توضیح می دهد: این ورزش به من یاد داد برای مقابله با قوی‌ترین نیرو که «جاذبه» است، باید به قدرت جسمت اتکا کنی. اما این کافی نیست و لازم است که فکر هم قوی باشد تا تو را مدام به بالا رفتن و نبریدن تشویق کند.

او ادامه می دهد: من در شاخه «سرعت» رقابت می کنم. این بخش بسیار دشوار است چون توامان به تمرکز و سرعت عمل بالایی نیاز دارد آن هم در حالتی که میان زمین و هوا معلقی. اما همین چالش صعود با سرعت را دوست دارم چرا که به من توان بالایی برای غلبه بر افکار منفی می دهد.

کسب موفقیت های مکرر ورزشکاران نیشابوری با امکانات کم

«اسرار»، گریزی به امکانات کم و البته ظرفیت های غیر استاندارد سنگنوردی در نیشابور می زند و می افزاید: با اینکه سنگنوردی در شهر من قدمتی ۱۷ ساله دارد و بسیاری هم متقاضی این رشته هستند اما امکانات موجود نه به لحاظ کمی و نه به لحاظ کیفی، پاسخگوی این نیازها نیست. حتی دو سال پیش ورزشکاران این رشته، با جمع کردن هزینه های شخصی‌شان، دیواری برای تمرین سنگنوردی ایجاد کردند اما حتی آن هم استانداردهای لازم را ندارد. این همه در حالی است که نیشابور در برهه‌ای قطب دوم سنگنوردی کشور شناخته می‌شد.

او برخورداری از امکانات استاندارد و مناسب را در کسب نتایج خوب یک ورزشکار موثر می داند و می گوید: برای ما حضور در عرصه‌های جهانی مهم است و گاهی امکانات خودمان را با آن‌ها مقایسه می کنیم. البته اجازه بدهید تاکید کنم که انگیزه و باور ملی ورزشکاران ایرانی امتیاز متمایز آن‌ها در رقابت‌های جهانی است و رمز موفقیتشان به شمار می‌آید.

موفقیت‌هایم را مدیون کرامت امام رضا(ع) هستم

این جوان ورزشکار، تمام موفقیت‌هایش را مرهون عنایت و کرامت آقا امام رضا(ع) می‌داند و عنوان می‌کند: قبل و بعد از هر مسابقه به زیارت حرم مطهر رضوی می‌روم و از آقا طلب توفیق می‌کنم. می‌دانم همه این موفقیت‌ها از عنایت ایشان است و باید قدر آن را بدانم.

او از سکوهایی می گوید که پیش رو دارد و باید فتحشان کند؛ «مسابقات قهرمانی جهان یک ماه دیگر در چین برگزار می‌شود، این عرصه خطیری است و آرزو دارم در آن توفیق کسب کنم چرا که این رقابت‌ها مسیر مرا برای دریافت مجوز حضور در المپیک هموار می‌کند. امیدوارم با دعای خیر همشهری‌ها و هم‌استانی‌هایم، از این رقابت‌ها هم سربلند بیرون بیایم.»

برگی از تاریخ

مروری کوتاه بر واقعه تروریستی انفجار در حرم مطهر رضوی در سال ۱۳۷۳

تکرار یک عاشورای دیگر

منبع: روزنامه خراسان

وقتی تقویم ورق می خورد و به سرخی نام «عاشورا» می‌رسد، برای بسیاری خاطره تلخ انفجار تروریستی حرم مطهر امام رضا(ع) در سال ۱۳۷۳ زنده می‌شود. فاجعه‌ای که جریان ملعون منافقین عامل آن بود. داغ این واقعه بعد از ۲۲ سال همچنان بر دل اهالی این شهر و خانواده قربانیان آن زنده است. این ایام فرصتی شد تا لابه‌لای برگ‌های روزنامه خراسان و دیگر رسانه‌های آن ایام، انعکاس این واقعه را جست وجو کنیم. «انفجار بمب، حرم امام رضا(ع) را در ظهر عاشورا به خون عاشقان حسینی رنگین کرد» این تیتر یک روزنامه خراسان در ۳۱ خرداد ماه یعنی روز بعد از این واقعه است.

این اقدام تروریستی شهادت ۲۶ نفر و زخمی شدن قریب به ۳۰۰ نفر را در پی داشت. بمب در قسمت بالای سر حضرت کار گذاشته شده بود. تیرماه ۸۷، نشریه «امتداد» مصاحبه‌ای از فردی منتشر کرد که گفته می‌شد، سرتیم حفاظت و خنثی‌سازی بمب سپاه پاسداران مشهد در آن ایام بوده است. وی در این مصاحبه گفت که هدف منافقان تخریب گنبد بوده است؛ «وقتی رسیدیم، شهدا را جمع کرده بودند. در قسمت بالای سر حضرت(ع)، کنار ستون سمت راست، آثار شعله انفجار دیده می‌شد. هدف منافقان این بود که یکی از پایه‌ها را بزنند تا گنبد پایین بیاید که فقط عنایت خود امام(ع) بود که این اتفاق نیفتاد. اگر گنبد فرو می‌ریخت، خسارات وحشتناکی به بار می‌آمد.» اما روزنامه خراسان در تاریخ اول مهر ماه به جمع شاهدان این حادثه رفت و با بعضی از آن‌ها مصاحبه‌ای انجام داد. در این مطلب آمده بود: «قره‌داغی یکی از مجروحین شدید این حادثه که از ناحیه صورت و شکم شدیدا مورد اصابت ترکش‌های انفجار قرار گرفته بود، می‌گوید: داشتم نماز می‌خواندم رکعت دوم پس از سجده؛ تا بلند شدم ناگهان احساس کردم از زمین جدا شده‌ام به طوری که با شدت به دیوار مجاور ضریح مطهر اصابت نمودم. من دیدم که چطور بدن‌های متلاشی کودکان بر در و دیوار حرم مطهر چسبیده بود. این سعادتی است برای یک شیعه که در حرم امام هشتم(ع) و در روز عاشورا به شهادت برسد، اما توقع ما از مسئولان آن است که با دستگیری و شناسایی عوامل این حادثه هولناک و مجازات آن‌ها، انتقام خون مظلومان را بگیرند... در جمع مجروحان زنی را دیدم که شوهرش شهید شده بود، فرزندش تکه‌تکه شده بود و خود نیز از ناحیه سر و صورت آسیب دیده بود به طوری که صحبت کردن حکم شکنجه را برای او داشت. او می گوید: ما در شمال برنج می کاریم، آرزویمان دیدار آقا بود که نصیب شد اما هیچ‌وقت فکر نمی کردیم که این گونه بشود، من مطمئن هستم که اینان از نسل یزید و شمر هستند.»

یادداشت

دکتر مهدی تقوی

تحلیلگر اقتصادی و عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی

ضرورت «توانمندسازی» بخش خصوصی به جای وابسته کردن آن به دولت

ارزیابی‌های اقتصادی نشان می‌دهد که اندک اندک، بستر اقتصادی کشور در حال خروج از رکود است. این روند قطعا با شتابی آرام محقق خواهد شد اما این عبور آهسته از تنگناهای اقتصادی، تلنگری برای بخش‌های مختلف است تا به اصلاح رویکردهای گذشته خود بپردازند و از تکرار بعضی اشتباهات بپرهیزند.

حقیقت آن است که بزرگ‌ترین اقتصادهای جهان نیز، مکرر با دشواری‌ها و فراز و نشیب‌ها، دست به گریبانند، با این وجود، آنچه روند توسعه اقتصادی و مالی را در این کشورها، مستمر می‌سازد، همین «عبرت» گرفتن از گذشته است. اگرچه به نظر می‌رسد در شرایط پسابرجام، تمرکز دولت بر جلب سرمایه‌گذاری‌های خارجی بوده و بعضا مطرح می‌شود که از تولید داخل غفلت شده است؛ اما به واقع این برداشتی منطقی نیست. به هر رو، بخش تولید ما برای «رقابت‌پذیر شدن» نیازمند ورود دانش و فناوری در کنار سرمایه است که این مهم با همین تعاملات محقق می‌شود. برای ورود به بازارهای جهانی باید نگاه ما تعاملی باشد نه اتکا یا انزوای صِرف.

از سوی دیگر، این جنس تعاملات اقتصادی که به ورود و تبادل سرمایه در کشورمان منجر می‌شود، کاهش نرخ ارز را در پی دارد و از جهت دیگری به توسعه تولید داخل کمک می‌کند. برای ورود سرمایه‌گذاران اقتصادی، به زیرساخت‌های خاصی نیازمند هستیم، در گام اول تدوین بسته‌های قوی برای معرفی پروژه‌ها و طرح‌ها و ظرفیت‌ها و در گام بعدی ایجاد فضایی مطمئن برای آن‌ها تا اعتمادسازی انجام بگیرد.

این ظرفیت‌سازی، در نهایت بستر اشتغال موثری را نیز برای انبوه دانش آموختگان فراهم می‌آورد.

اما بخش خصوصی کشورمان، در این برهه که ظرفیت توسعه اقتصادی فراهم آمده است، باید اندک اندک از وابستگی‌های خود به بدنه دولتی فاصله بگیرد و به جای مطالبه از دولت برای کمک، تلاش کند تا خود تامین کننده بعضی زیرساخت‌ها و ظرفیت‌ها باشد. این امر مهم میسر نخواهد شد مگر با تقویت زیرساخت‌های دانش در بستر تولید و صنعت کشورمان.

بعضا مطرح می‌شود که در دولت یازدهم، التفات به بخش خصوصی کاهش یافته است و این نگرانی وجود دارد که وعده‌های دولت در خصوص حمایت از بخش خصوصی، محقق نشود. از نگاه من بخش خصوصی به توجه نیاز ندارد. فرض کنید یک سرمایه‌گذار خودش شرایط اقتصادی موجود را بررسی می‌کند و اگر متوجه شد در بخشی، سرمایه‌گذاری برایش سودآوری دارد، سرمایه‌اش را صرف آن می‌کند و اگر چنین نشد، به آن حوزه ورود پیدا نمی‌کند. در حقیقت کارکرد بخش خصوصی این است که در زمینی که برایش فراهم شده، بازی خوب خود را ارائه کند و مدام در فکر رقابت‌پیروزی باشد. نمی‌توان هر بار که این بخش با مشکلی مواجه می‌شود، پای دولت را برای حل آن به میان کشید. نتیجه این اشتباه، همینی است که امروز تجربه می‌کنیم؛ بخش تولید و صنعتی که در بازار رقابتی جایی ندارد.

البته استقلال از کمک‌های دولتی، مشروط به آن است که دولت خود اقدام به ایجاد مانع بر سر راه بخش تولید نکند تا بعدها مجبور شود به نوع دیگری آن را حل و فصل نماید. نمونه آن هم همین ساختار و نظام بانکی کشور، سیستم مالیاتی و بعضا تامین اجتماعی است که در چارچوب بعضی قوانین و محدودیت‌ها یا حتی عدم همراهی‌ها، حوزه تولید کشورمان را با چالش مواجه می‌کنند. به نظر می‌رسد، شایسته‌ترین رویکرد دولت برای کمک به بخش خصوصی اقتصاد کشور باید افزایش کارآیی صنعت باشد. صد البته که انجام این کار ماموریت دشواری برای دولت است چرا که هم با کمبود منابع روبه روست و هم آنکه برنامه مدون و افقی شفاف برای این مهم ندارد. یعنی هم اکنون مشکلات گریبانگیر این بخش آن‌قدر متعدد و عمیق است که برای رفع آن‌ها به یک مطالعه و بررسی میدانی عمیق نیاز است.

به نظر می‌رسد هم اکنون بدنه اقتصادی کشورمان نیازمند سیاست‌هایی است که فرایند تغییر ساختار اقتصادی به سمت فعالیت‌های با بازده بالاتر را رقم بزند. به نظر می‌رسد که این نیاز حس شده و در چارچوب اتاق‌های فکر و ظرفیت‌های تعامل و گفت و گو تا حدی محقق شده است اما قاعدتا خروجی مثبت همه این‌ها، منوط به عمل‌گرایی در هر دو بخش است و دیگر مطالبه‌گرایی بخش خصوصی تا بذری که کاشته است، به ثمر برساند. اما گام مهم دیگر دولت، باید توسعه سیاست اقتصادی باشد، به این معنا که بازار خوبی برای محصولات ایرانی در منطقه فراهم کند. هم اکنون بستر مطلوبی در کشورهای همسایه نظیر افغانستان و ترکیه فراهم است که باید از آن بهره کافی جست.

گام‌های بعدی و افق‌های دورتر را نیز می‌توان بر بازارهای جهانی متمرکز کرد. در این میان، تولید کننده‌ای که توانسته است بازارهای جهانی را فتح کند، حتما مورد اعتماد خریدار ایرانی قرار می‌گیرد که امروز کالای خارجی را به بهانه کیفیت بر محصول داخلی اولویت می‌دهد. در پایان لازم است دوباره تاکید کنم که استراتژی موثری که بتواند مجموعه‌ای از همکاری‌های پایدار را میان بخش خصوصی و دولتی برقرار کند تا در یک مسیر معقول به اتخاذ سیاست‌هایی در جهت رشد اقتصادی منجر شود، رویکرد توانمندسازی بخش تولید و صنعت و رقابت‌پذیر کردن آن خواهد بود. برای هموار کردن این مسیر باید مشکلات موجود در کشور را که مانع از ایجاد چنین راهبردهایی می‌شود، شناسایی و مجموعه‌ای از راه حل‌ها را برای مدیریت موضوع در شرایط گوناگون ارائه کرد. به امید آنکه مسئولان و فعالان بخش خصوصی در مسیر همگرایی، این مهم را در دستور کار خود قرار دهند.